

ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ประกอบด้วย

๒.๑ วิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลละอุ่นเหนือ

“เศรษฐกิจดี มีสาธารณูปโภคสมบูรณ์ ชุมชนเข้มแข็ง ใฝ่รู้ มุ่งสู่การอนุรักษ์ ประเพณีวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม”

๒.๒ นโยบายนายกองค์การบริหารส่วนตำบลละอุ่นเหนือ

๑. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

แนวทางพัฒนาการส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพ

- ๑.๑ สนับสนุนส่งเสริมการลงทุนและพาณิชย์กรรม
- ๑.๒ ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนแบบพอเพียงและพึ่งตนเอง
- ๑.๓ ส่งเสริมด้านอาชีพ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๑.๔ ส่งเสริมให้ประชาชนได้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์เพื่อเพิ่มรายได้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

๒. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๒.๑ ก่อสร้าง พัฒนา ปรับปรุง บำรุงรักษา เส้นทางคมนาคมทางบกทางน้ำและรางระบายน้ำ
- ๒.๒ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร
- ๒.๓ ขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้า ตามสภาพพื้นที่ให้ครอบคลุมอย่างทั่วถึง
- ๒.๔ จัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะ (ส่องสว่าง) บริเวณถนนสายหลักถนนสายรองและพื้นที่สาธารณะในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลละอุ่นเหนือ
- ๒.๕ ให้การสนับสนุนเครื่องมือ เครื่องจักรกล บุคลากรในพัฒนาและแก้ไขปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๓. นโยบายด้านการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ

- ๓.๑ การสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชน
- ๓.๒ การเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน
- ๓.๓ การเตรียมการป้องกันสาธารณภัยและลดผลกระทบจากสาธารณภัย
- ๓.๔ สนับสนุนกิจกรรมด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ๓.๕ สนับสนุนกิจกรรมสร้างระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๓.๖ การเตรียมความพร้อมของสังคม จัดสวัสดิการแก่เด็ก เยาวชน คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- ๓.๗ ส่งเสริมการสร้างชุมชนน่าอยู่ และการสร้างความเข้มแข็งและความสามัคคีของชุมชน
- ๓.๘ ส่งเสริมการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาครอบครัว
- ๓.๙ การให้การส่งเสริมผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและเด็ก
- ๓.๑๐ พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้น่าอยู่และมีประสิทธิภาพ
- ๓.๑๑ ส่งเสริมให้มีเครือข่ายการเรียนรู้ชุมชน
- ๓.๑๒ ส่งเสริมกิจกรรมกีฬา
- ๓.๑๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ๓.๑๔ ส่งเสริมระบบสาธารณสุขมูลฐานให้มีความเข้มแข็ง
- ๓.๑๕ การบริหารจัดการระบบสาธารณสุข
- ๓.๑๖ การสร้างสังคมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๓.๑๗ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ

๔. นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว

- ๔.๑ การพัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพและคุณภาพ

๕. นโยบายบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๕.๑ การบำบัด ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้มีความอุดมสมบูรณ์
- ๕.๒ ปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่สำคัญ และบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- ๕.๓ การบริหารจัดการเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- ๕.๔ รณรงค์ สร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. นโยบายพัฒนาด้านประชาธิปไตย แบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

- ๖.๑ ส่งเสริม สนับสนุนการเมือง การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- ๖.๒ การพัฒนาและการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานของท้องถิ่น
- ๖.๓ การเพิ่มศักยภาพของหน่วยงานในการบริการประชาชน
- ๖.๔ ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

นโยบายเร่งด่วน

- ๑. การแก้ไขปัญหาถนนชำรุด
- ๒. การดำเนินการให้มีไฟฟ้าส่องสว่าง โดยการติดตั้งโคมไฟฟ้าสาธารณะและซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน (โซล่าเซลล์) ในครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้
- ๔. ดำเนินการพิจารณาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีคุณภาพและน่าอยู่แก่ผู้เรียน
- ๕. การจัดสวัสดิการและกิจกรรมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ ผู้สูงอายุ คนพิการ เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

๒.๓ ความสัมพันธ์ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ประเทศ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง : มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคงปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐรวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) ความสุขของประชากรไทย
- (๒) ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ
- (๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
- (๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ
- (๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน : มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

(๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราทำสำเร็จทางเศรษฐกิจอัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากร ธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของ คนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้
- (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน
- (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
- (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ : มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และ

การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกร ยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
- (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม : มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ ที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชนประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ ไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการ และสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
 - (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
 - (๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม : มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู
- (๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ : เป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัว ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการ

ของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์ สุจริตความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัยมีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลด ความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
- (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
- (๓) ระดับความโปร่งใสการทุจริต ประพฤติมิชอบ
- (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

๒.๓.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

หลักการและแนวคิด

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา ประเทศให้สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนที่มีลำดับ ความสำคัญสูงต่อการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี และเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถ ก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อ ขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน โดยแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับ ที่ ๑๓ ได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนานับพื้นฐานของแนวคิด ที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

(๑) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกันบนฐานของ ความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลก ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้มีความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนา ความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจาย โอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์ความรู้ต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับ กับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอก และภายในประเทศ นอกจากนี้ในการวางแผนและการขับเคลื่อน แผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัย องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือ ผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวม เป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

(๒) การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับประกอบด้วย

- ๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชน ประสบความ ยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลง จากภายนอกและภายใน รวมถึง การสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว
- ๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยน ปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการ พัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ และ ๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้าง

ความสามารถของบุคคลและสังคม ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

(๓) เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติ ของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัย สนับสนุนให้มีสุขภาพที่ดี สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาที่จะใช้ศักยภาพของตน ในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

(๔) การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความสำคัญที่มาจาก การเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาส ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้งด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ สร้างมูลค่า อย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนา จำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

(๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับ ชีตความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่ มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

(๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

(๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง และผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มีบริการ

สาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

(๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

(๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐ ให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

หมวดหมู่การพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใด เรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมวดหมู่การพัฒนาจำนวน ๑๓ หมวดหมู่ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ หรือมุ่งหวังจะ ‘มี’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมวดหมู่ทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออก ได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

(๑) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม ดิจิทัลของอาเซียน

(๒) มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิมน้อยได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

(๓) มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา
แห่งอนาคต

หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย ๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๑๖๙ เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน ๒๓๒ ตัวชี้วัด (ทั้งหมด ๒๔๔ ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ ๑๒ ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าประสงค์ดังกล่าว

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

เป้าหมายที่ ๑ : ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของสตรีและเด็กหญิงทุกคน

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่ซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิทัศน์ และยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดิน และฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobalการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก สำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

ข้อควรรู้ที่สำคัญ ๖ ประการ

ประการแรก - เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๑๗ ข้อ สะท้อน ‘๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน’ (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และ มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕

Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑

Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ ถึง เป้าหมายที่ ๑๕

Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖

Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

ประการที่สอง - เนื้อหาของ SDGs ไม่ได้อยู่ที่ระดับเป้าหมาย (Goals) แต่อยู่ที่ระดับเป้าประสงค์ (Targets) เป้าประสงค์เหล่านี้บอกถึงลักษณะของสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในโลกที่บรรลุ SDGs ได้สำเร็จ มีนัยยะที่บอกถึง ฉากทัศน์ในฝัน ถึงวิสัยทัศน์ของการพัฒนาที่นำเสนออยู่ในวาระการพัฒนา ๒๐๓๐ (Agenda ๒๐๓๐) ฉะนั้น หากต้องการทราบว่า SDGs ครอบคลุมเรื่องใดบ้างต้องพิจารณาที่ระดับเป้าประสงค์

ประการที่สาม - ตัวชี้วัด ๒๓๒ ตัวนั้นเป็นตัวชี้วัดที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในการติดตามความก้าวหน้าในระดับโลก ซึ่งอาจไม่สามารถนำมาใช้ในระดับประเทศได้อย่างเหมาะสมทั้งหมด และการเลือกใช้ตัวชี้วัดแต่ละตัวนั้นก็เพื่อให้สามารถสะท้อนสาระสำคัญของเป้าหมาย แต่อาจไม่ได้ครอบคลุมทุกมิติที่ระบุไว้ในเป้าประสงค์ ดังนั้น แต่ละประเทศจะต้องกลับมาพัฒนาตัวชี้วัดระดับประเทศและระดับท้องถิ่นเพื่อให้ SDGs สามารถใช้ประโยชน์ได้จริงในระดับพื้นที่ มิเช่นนั้น ประเทศไทยอาจทำได้เพียงบรรลุทุกตัวชี้วัด (Indicators) แต่ไม่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ก็ไม่ได้ นอกจากนี้ ตัวชี้วัดยังมีการเปลี่ยนแปลงได้ ในขณะที่เป้าหมายและเป้าประสงค์จะไม่มีการปรับแก้ในระดับโลก แล้ว

ประการที่สี่ - SDGs ไม่ใช่ข้อตกลงที่มีการบังคับสัญญาและลงโทษ แต่เป็นการเข้าร่วมโดยสมัครใจของประเทศต่าง ๆ และมีการทบทวน (Review) ประจำปีผ่านการนำเสนอ รายงานผลการทบทวนการดำเนินงานตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ ระดับชาติโดยสมัครใจ (Voluntary National Review) ในการประชุมระดับสูงทางการเมืองว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (High-Level Political Forum on Sustainable Development: HLPF) ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดือนกรกฎาคม ที่สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยทุกประเทศสามารถเสนอตัวเพื่อนำเสนอรายงานหรือไม่ก็ได้

ประการที่ห้า - ต้องทำความเข้าใจหลักการเบื้องหลังของ SDGs เพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นเป้าหมายที่เน้นการพัฒนาที่ครอบคลุม (Inclusive) มุ่งการเปลี่ยนแปลง (Transformative) และบูรณาการ (Integrated) ที่ทุกประเทศต่างมีโจทย์ที่จะต้องนำไปปฏิบัติไม่ใช่เฉพาะแค่ประเทศยากจน (Universal) แต่ในขณะเดียวกันก็เน้นการนำไปปฏิบัติและแก้ปัญหาในระดับท้องถิ่น (Locally-focused) ซึ่งหมายความว่า แม้เป้าหมายทั้งหมดจะแบ่งออกเป็น ๑๗ เป้าหมาย แต่การพิจารณาและดำเนินการจะต้องเป็นไปอย่างบูรณาการ เห็นความเชื่อมโยง (Interlinkage) มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based) และให้ความสำคัญกับคนกลุ่มที่เปราะบาง (Vulnerable people) คนยากจน และคนกลุ่มต่าง ๆ ที่มักถูกทิ้งไว้ข้างหลังและแม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับโลกแต่การนำ SDGs ไปปรับให้เหมาะกับบริบทของพื้นที่ (Localization of the SDGs) เป็นเรื่องสำคัญจึงต้องให้ท้องถิ่นมีความเป็นเจ้าของและร่วมผลักดัน มีการให้ความหมายแก่เป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่น โดยหลักการการขับเคลื่อน SDGs ควรเป็นกระบวนการที่เริ่มจากฐานรากขึ้นสู่ระดับนโยบาย (Bottom-Up) และเมืองปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ

ประการที่หก - ในทางปฏิบัติ SDGs มีฐานะเป็นเครื่องมืออื่น นอกเหนือจากการเป็นตัวชี้วัดสถานการณ์ความยั่งยืน เช่น

SDGs ในฐานะที่เป็นคำศัพท์การพัฒนาที่ใช้ร่วมกัน: SDGs กลายเป็นคำศัพท์ในการพัฒนาที่ใช้ร่วมกันในทุกระดับ ทั้งระดับโลกไปจนถึงระดับท้องถิ่น เอื้อให้ทุกพื้นที่ในโลกสามารถเรียนรู้จากกันและกันได้ ชุมชนในไทยที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบางประเด็นจะไม่ได้เป็นเพียงตัวอย่างให้ชุมชนในประเทศไทยเท่านั้น แต่เป็นตัวอย่างให้แก่มหาภาคโลกด้วย

SDGs ในฐานะที่เป็น Action Framework: SDGs สามารถถูกใช้เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการทบทวนอนาคตของท้องถิ่น งานที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาที่เผชิญ และใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในอนาคตของท้องถิ่นอย่างบูรณาการและยั่งยืน

SDGs ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการต่อรอง : เนื่องจากภาครัฐทุกประเทศให้คำมั่นกับวาระการพัฒนา ๒๐๓๐ ในภาคเอกชน โดยเฉพาะภาคเอกชนขนาดใหญ่ก็อยู่ภายใต้กฎกติกาและการชี้วัดที่มี SDGs เป็นองค์ประกอบสำคัญ ดังนั้น ภาคประชาสังคมและคนกลุ่มต่าง ๆ สามารถใช้ SDGs เป็นเครื่องมือในการเจรจาต่อรองเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนา และ/หรือสะกิดเตือนเมื่อเริ่มเห็นการดำเนินการที่ออกนอกเส้นทางไปจาก SDGs ได้

๒.๓.๔ ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด/ภาค

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. กำหนดกรอบและทิศทางการพัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนปฏิรูปประเทศ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนพัฒนาภาคใต้ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน แผนพัฒนาฉบับอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มจังหวัดอันดามัน ผลกระทบระยะยาวจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ เพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลก และของประเทศ รวมตลอดทั้งศักยภาพและภูมิสังคมของพื้นที่เชื่อมโยง ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

๒. เน้นการแก้ปัญหา พื้นฟู และเยียวยา ผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ซึ่งเป็นปัญหาเร่งด่วน และกระทบในวงกว้างต่อห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง

๓. กำหนดบทบาท และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ให้เหมาะสมกับศักยภาพ และโอกาสของพื้นที่ โดยยกระดับการพึ่งพาตนเองภายในท้องถิ่น เน้นการสร้างเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ที่หลากหลาย เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่มีมาตรฐานและความปลอดภัย ใช้การเกษตรแนวใหม่เป็นฐานการผลิต ส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนาสังคมและความมั่นคงทุกมิติ มุ่งเน้นให้อันดามันเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี การกระจายรายได้สู่เศรษฐกิจฐานรากลดความเหลื่อมล้ำ ลดปัญหาสังคม รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารภาครัฐที่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน

๑. เป้าหมายการพัฒนา

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน”

๒. พันธกิจ (Mission)

๑) พื้นฟู เยียวยา ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ผลักดันให้เกิดโครงการที่มีผลกระทบหลายมิติและทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์ เช่น โครงการบ่อปลายักษ์

๒) เร่งสร้างนวัตกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง (High valued services) ซึ่งมีความหลากหลาย นำไปสู่การพัฒนาและสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับวิถีชีวิตใหม่ (New normal) โดยใช้ความโดดเด่นของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เน้นประสบการณ์ การเรียนรู้ ผสมผสานวิถีชีวิต เช่น ท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงวัฒนธรรม

๓) ส่งเสริมให้พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัย โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ในระดับโลก เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

๔) ผลักดันให้เกิดการเกษตรยั่งยืน (Sustainable Farming) และเกษตรสมัยใหม่ (Smart Farming) อย่างครบวงจร ให้มีผลิตผลและมีมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร และสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๕) พัฒนาและเสริมสร้างทักษะด้านต่างๆ เช่น การพัฒนา SME ให้เป็นผู้ประกอบการแบบ Smart Enterprise ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการทำเกษตรรูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งโดยการรวมกลุ่ม การสร้างตลาดรองรับผลิตผลเกษตร ซึ่งจะสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๖) พัฒนาให้อันดามันเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) โดยยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก เน้นความปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓) พัฒนาทักษะให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม กระจ่ายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ เป็นสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

๔) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนากระบวนทัศน์ โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ป้องกันและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่อภัยพิบัติ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

๓. เป้าประสงค์รวม (Objectives)

๑) เพื่อให้ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) สามารถฟื้นตัวกลับมาได้อย่างรวดเร็ว

๒) เพื่อยกระดับการพึ่งพาตนเองภายในท้องถิ่น เน้นการสร้างเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ที่หลากหลาย เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเน้นมูลค่าที่มีมาตรฐานและปลอดภัย การใช้การเกษตรยั่งยืนและเกษตรแนวใหม่อย่างครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าในการผลิตของห่วงโซ่มูลค่า (Value chain) ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๓) เพื่อให้สังคมมีความสุขถ้วนหน้า ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง มีความมั่นคงในทุกมิติ มีความยืดหยุ่นสามารถนำพาตนเองและครอบครัวให้ก้าวผ่านวิกฤติต่าง ๆ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (Resilience)

๔) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารภาครัฐที่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน

๔. ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)

จากการวิเคราะห์จุดแข็งและความพร้อมของแต่ละจังหวัดในกลุ่มอันดามัน โดยแยกเป็นศักยภาพร่วมและศักยภาพเฉพาะจังหวัด จึงกำหนดจุดยืนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ดังนี้

๑. World Class Wellness Tourism แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วยทรัพยากรธรรมชาติระดับโลก

๒. Sustainable High-Value Agriculture แหล่งเกษตรกรรมมูลค่าสูงที่ยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร ปลอดภัย และยั่งยืน

๓. Andaman Seafood Paradise แหล่งอาหารประมงทะเลชั้นนำของประเทศ

ภาพแสดงตำแหน่งทางยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

ตารางแสดงตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน			ค่าเป้าหมาย 5 ปี				
	2561	2562	2563	2566	2567	2568	2569	2570
1.เส้นความยากจน (Poverty line) ของประชาชนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันดีขึ้น	ร้อยละ +0.43 2,793 (บาท/เดือน)	ร้อยละ +1.10 2,824 (บาท/เดือน)	N/A (บาท/เดือน)	ร้อยละ 2,824 (บาท/เดือน)	ร้อยละ +2 2,880 (บาท/เดือน)	ร้อยละ +2 2,938 (บาท/เดือน)	ร้อยละ +3 3,026 (บาท/เดือน)	ร้อยละ +3 3,117 (บาท/เดือน)
2. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด (GCP)	ร้อยละ +3.95 524,577 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ +3.73 544,145 (ล้านบาท/ปี)	N/A (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ 544,145 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ +3 560,469 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ +3 577,283 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ +4 600,375 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ +4 624,390 (ล้านบาท/ปี)
3. อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยหัวของประชากรในกลุ่มจังหวัด (Per capita)	ร้อยละ +3.27 215,230 (บาท/ปี)	ร้อยละ +2.93 221,540 (บาท/ปี)	N/A (บาท/ปี)	ร้อยละ 221,540 (บาท/ปี)	ร้อยละ +3 228,186 (บาท/ปี)	ร้อยละ +3 235,032 (บาท/ปี)	ร้อยละ +4 244,433 (บาท/ปี)	ร้อยละ +4 254,210 (บาท/ปี)
4. ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index: HAI) ของทุกจังหวัดเฉลี่ยดีขึ้น	ร้อยละ -5.04 0.5774 (ตัวเลขปี 2560)	ร้อยละ +5.66 0.6101	N/A	ร้อยละ 0.6101	ร้อยละ +10 0.6711	ร้อยละ +11 0.7449	ร้อยละ +12 0.8343	ร้อยละ +13 0.9428

ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) เป็นดัชนีที่สะท้อนความก้าวหน้าของการพัฒนาคนในระดับจังหวัดของประเทศไทย สํารวจทุก ๒ ปี โดยยึดกรอบแนวคิดการพัฒนาคนที่ครอบคลุม การมีสุขภาพที่ดี มีการศึกษา มีชีวิตการงาน มีรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคงและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีชีวิตครอบครัวที่อบอุ่นในชุมชนที่มีความปลอดภัย มีการคมนาคมที่สะดวกปลอดภัยและเข้าถึงการสื่อสารอย่างทั่วถึง ตลอดจนมีส่วนร่วมทางการเมืองและสังคมอย่างมีศักดิ์ศรี ซึ่ง ประกอบด้วย ๘ ดัชนีย่อยคือ ๑) ด้านสุขภาพ ๒) ด้านการศึกษา ๓) ด้านชีวิต การงาน ๔) ด้านรายได้ ๕) ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ๖) ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน ๗) ด้านการคมนาคมและการสื่อสาร และ ๘) ด้านการมีส่วนร่วม

ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๑. ประเด็นการพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาตามหลักการข้างต้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังต่อไปนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ฟื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : สนับสนุนและพัฒนากิจการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุคมิติ

๒. วัตถุประสงค์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่นๆ ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ให้สามารถกลับมาสู่ภาวะปกติหรือดีกว่า และปลอดภัยยิ่งกว่าเดิม

๒. เพื่อเร่งการจ้างงาน พัฒนา หรือเพิ่มทักษะอาชีพ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

๓. เพื่อเร่งสร้างความเชื่อมั่น ความปลอดภัย และการบริการที่เป็นมาตรฐาน ให้กับนักท่องเที่ยว

๔. เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการร่วมมือเพื่อหาแนวทาง ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : สนับสนุนและพัฒนากิจการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและความปลอดภัย

๒. เพื่อศึกษาวิจัยและสร้างนวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า

๓. เพื่อพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวและกิจการเกี่ยวเนื่อง

๔. เพื่อพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่า กฎหมาย และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

๕. เพื่อสร้างการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคที่สนับสนุนการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่

๒. เพื่อสร้างและพัฒนานวัตกรรมเกษตรสมัยใหม่ ให้ได้ผลผลิตใหม่ๆ และการเกษตรที่มีประสิทธิภาพและมูลค่าสูง (เหนียน้อยได้มาก Less for more)

๓. เพื่อพัฒนาเกษตรกรและส่งเสริมการรวมกลุ่มให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. เพื่อส่งเสริมการเกษตร เกษตรแปรรูป ให้ได้มูลค่าและมีผลผลิตสูง

๕. เพื่อสร้าง ยกระดับ และพัฒนาแนวทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุภูมิ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก ด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและปลอดภัย

๒. เพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

๓. เพื่อพัฒนาการศึกษาให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม

๔. เพื่อลดปัญหาและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

๕. เพื่อกระจายรายได้ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

๖. เพื่อเพิ่มสมรรถนะระบบสาธารณสุขกลุ่มจังหวัดอันดามัน

๗. เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่อภัยพิบัติ

๘. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

๓. เป้าหมายและตัวชี้วัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าฐาน				ค่าเป้าหมาย 5 ปี				
		2560	2561	2562	2563	2566	2567	2568	2569	2570
1. ผู้ประกอบการ ด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องฟื้นตัวและสามารถดำเนินธุรกิจได้ตามปกติ 2. มีการจ้างงาน เทียบเท่าหรือสูงกว่าก่อนการระบาดของ COVID-19 3. ภาคประชาชนและเอกชน มีภูมิคุ้มกันต่อวิกฤติใหม่ ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต	1. จำนวนคน จนนลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า	ร้อยละ -12.24 174,200 (คน/ปี)	ร้อยละ +40.40 244,500 (คน/ปี)	ร้อยละ -27.76 176,600 (คน/ปี)	ร้อยละ N/A - (คน/ปี)	ร้อยละ 176,600 (คน/ปี)	ร้อยละ -2 173,068 (คน/ปี)	ร้อยละ -3 167,876 (คน/ปี)	ร้อยละ -4 161,161 (คน/ปี)	ร้อยละ -5 153,103 (คน/ปี)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : สนับสนุนและพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าฐาน			ค่าเป้าหมาย 5 ปี				
		2561	2562	2563	2566	2567	2568	2569	2570
1. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น จากภาคบริการการท่องเที่ยวในรูปแบบที่หลากหลาย สร้างสรรค์ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 2. การท่องเที่ยวมีมาตรฐานการบริการที่ดีปลอดภัย ได้มาตรฐานและมีบริการคมนาคมเชื่อมโยงเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกในราคาเป็นธรรม 3. ความเชื่อมั่นในความปลอดภัยและการบริการด้านการท่องเที่ยวสูงขึ้น	1. รายได้จากผู้เยี่ยมชมคนไทยและชาวต่างชาติเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 2. ปริมาณขยะลดลง 3. อัตราการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการบริการที่พักร้านอาหาร (GPCP) เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า	ร้อยละ +7.23 639,427 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ -1.48 629,915 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ -74.68 159,469 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ + 630,000 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ +10 693,000 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ +12 776,160 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ +15 892,584 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ +19 1,062,175 (ล้านบาท/ปี)
		ร้อยละ +2.67 3,039 (ตัน/วัน)	ร้อยละ +1.41 3,082 (ตัน/วัน)	ร้อยละ N/A - (ตัน/วัน)	ร้อยละ - 3,080 (ตัน/วัน)	ร้อยละ -0.5 2,926 (ตัน/วัน)	ร้อยละ -0.6 2,750 (ตัน/วัน)	ร้อยละ -0.7 2,558 (ตัน/วัน)	ร้อยละ -0.8 2,353 (ตัน/วัน)
		ร้อยละ +13.02 159,006 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ +6.75 169,743 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ N/A - (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ + 169,743 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ +9 185,020 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ +10 203,522 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ +11 225,909 (ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ +12 253,019 (ล้านบาท/ปี)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุภูมิติ

[illegible]

๔. แนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ฟื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๑ สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาแนวทางในการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๒ เร่งสร้างความเชื่อมั่น ความปลอดภัย Surveillance และการบริการที่เป็นมาตรฐานให้กับนักท่องเที่ยว ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๓ เร่งการจ้างงาน เพิ่มทักษะอาชีพ การตลาดดิจิทัล บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๔ ถอดบทเรียนจากโมเดลต่างๆ ทั้งจากในและต่างประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : สนับสนุนและพัฒนากิจการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๑ พัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน ความปลอดภัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๓ พัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๔ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์หลากหลาย ตอบสนองการท่องเที่ยววิถีใหม่ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๕ ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลก และสร้างความหลากหลายของช่องทางการขาย ลดการพึ่งพาแพลตฟอร์มผูกขาดจากต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๑ พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ระบบสาธารณูปโภคที่สนับสนุนการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรยั่งยืนด้วยศาสตร์พระราชา และหลักการเศรษฐกิจ BCG

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๓ พัฒนาเกษตรกรยุคใหม่ (Smart Farmers) และส่งเสริมการรวมกลุ่ม

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๔ พัฒนาและยกระดับการทำเกษตร และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร ด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๕ ยกระดับและพัฒนาแนวทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุกระดับ

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๑ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการ ให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างทั่วถึง ยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๒ บริหารจัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติให้มีความสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๓ พัฒนาทุนมนุษย์ทุกช่วงวัย เพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขัน มีความยืดหยุ่น (Resilience) และมีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๔ ลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๕ สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ด้วยพื้นฐานครอบครัวที่อบอุ่น และหลักการ
“บวร” เพื่อคุณภาพชีวิต สังคมที่ดีและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๖ เตรียมความพร้อมป้องกัน และรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๗ การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลาง
ผลิตภัณฑ์ยางพารา และปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก”

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

- แนวทางการพัฒนา :
- ๑) ยกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยว
ที่มีชื่อเสียงของภาค
 - ๒) พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยว
เชิงอาหาร
 - ๓) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City)
และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail)
 - ๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาค เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว
ทางทะเลที่มีชื่อเสียง
 - ๕) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้มีความหลากหลาย เพื่อสร้าง
มูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค
 - ๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

- แนวทางการพัฒนา :
- ๑) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่ - สะเดา ที่ครบวงจร
และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - ๒) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่
สุราษฎร์ธานี และชุมพร
 - ๓) พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิตภาคเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร

- แนวทางการพัฒนา :
- ๑) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่
ของภาค
 - ๒) ยกระดับอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำ
อุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล
 - ๓) ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน
 - ๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิต และบริหารจัดการฟาร์ม
อย่างเป็นระบบ
 - ๕) สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม

และ การ เชื้อ โ ม โ ย ง ก า ร ค ้า โ ล ก

- แนวทางการพัฒนา :
- ๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง
 - ๒) พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต
 - ๓) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่ - สะเดา
 - ๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ ป่า และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

- แนวทางการพัฒนา :
- ๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์
 - ๒) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
 - ๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน
 - ๔) บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

- แนวทางการพัฒนา :
- ๑) พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway)
 - ๒) พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route)
 - ๓) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based & Processed Agricultural Products)
 - ๔) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities)

๒.๓.๕ ประเด็นการพัฒนาจังหวัดระนอง

เป้าหมายการพัฒนาของจังหวัด “ระนองเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การเกษตรมูลค่าสูง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต”

เป้าประสงค์ ประกอบด้วย

- ๑) เพื่อพัฒนาและสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างยั่งยืน
- ๒) เพื่อพัฒนาการเกษตรมูลค่าสูง สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน
- ๓) เพื่อยกระดับคุณภาพของประชาชนและพัฒนาจังหวัดระนองให้เป็นเมืองปลอดภัย น่ายุ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมของชุมชนคนเมืองระนอง เสริมสร้างความเข้มแข็งมั่นคงชุมชนสู่การพึ่งตนเองที่ยั่งยืนด้วย หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔) เพื่อเสริมสร้าง อนุรักษ์ ฟื้นฟู จัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดระนอง
- ๕) เพื่อสร้างการเติบโตทางดานเศรษฐกิจ โดยเชื่อมโยงการค้ากับภูมิภาคเอเชีย

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด ประกอบด้วย ๕ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและชุมชนอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ : ๑) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

๒) เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด : ๑) อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว

๒) ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาการเกษตรมูลค่าสูง

วัตถุประสงค์ : ๑) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร

๒) เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น

๓) อัตราการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตร

ตัวชี้วัด : ๑) ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนการผลิตขององค์กรเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร

๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ผลิตอาหารปลอดภัย/พื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน

๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากผลผลิตทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

วัตถุประสงค์ : ๑) ประชาชนมีพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์และเข้าถึงระบบบริการสุขภาพที่ได้มาตรฐาน

๒) การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนตลอดช่วงวัยในทุกมิติ

๓) ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

๕) การจัดการและป้องกันปัญหาความเสี่ยงต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ตัวชี้วัด : ๑) อัตราตายของผู้ป่วยในโรคหลอดเลือดสมอง

๒) อัตราตายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ชนิด STEMI

๓) ร้อยละชุมชนผ่านเกณฑ์การดำเนินงาน “ชุมชนวิถีใหม่ ห่างไกล NCDs”

๔) อัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี

๕) อัตราที่เพิ่มขึ้นเด็กเกิดอย่างมีคุณภาพ และมีพัฒนาการอย่างสมวัย สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพ

๖) อัตราการเกิดคดีอาชญากรรม สำคัญต่อประชากรแสนคน

(๑.ชีวิต ร่างกาย และเพศ (ฆ่าผู้อื่น, พยายามฆ่า, ทำร้ายร่างกาย เปนอันตราย สาหัส, และข่มขืนกระทำชำเรา ๒. ปล้นทรัพย์, ชิงทรัพย์, และวิ่งราวทรัพย์)

๓) ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงดีขึ้น

๔) จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาและยกระดับฝีมือ

๕) ร้อยละของผู้สูงอายุ มีศักยภาพ และมีรายได้ที่เหมาะสม

๑๐) พื้นที่กีดเขาะ ได้รับการจัดการ และแก้ไขปัญหา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

วัตถุประสงค์ : ๑) อนุรักษ์คุ้มครองฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

๒) เพื่อบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐาน

๓) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

๔) เพื่อลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากครัวเรือน

ตัวชี้วัด : ๑) รอยละของพื้นที่ป่าไม้จังหวัดระนอง ที่ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู

๒) รอยละของคุณภาพน้ำจากสถานีตรวจวัดอยู่ในดีขึ้น

๓) รอยละของขยะมูลฝอย ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักวิชาการ

๔) รอยละของคุณภาพน้ำ ในแหล่งน้ำอยู่ในเกณฑ์

๕) รอยละของพื้นที่เสี่ยงภัย ที่ได้รับการจัดตั้งเครือข่าย เฝ้าระวังภัย ธรรมชาติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเชื่อมโยงการค้ากับกลุ่มประเทศ BIMSTEC และอาเซียน

วัตถุประสงค์ : ๑) เพื่อส่งเสริมการเชื่อมโยงการค้ากับภูมิภาคเอเชีย

ตัวชี้วัด : ๑) มูลค่าการค้าชายแดนไทย - เมียนมา ไม่น้อยกว่า ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท/ปี

๒.๓.๖ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

วิสัยทัศน์ (Vision) “เป็นกลไกในการสนับสนุนและตอบสนองนโยบายภาครัฐ และเป็นองค์กรหลักในการพัฒนาท้องถิ่น บนพื้นฐานของการบูรณาการรอบด้านอย่างมีประสิทธิภาพ”

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
โดยมีกลยุทธ์ประกอบด้วย

๑) พัฒนาเส้นทางคมนาคมให้มีมาตรฐานและสามารถเชื่อมโยงกันทั่วถึง

๒) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร

๓) การจัดวางผังเมือง และการใช้ประโยชน์ในที่ดิน

๔) พัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ทั่วถึง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การพัฒนาการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และท่องเที่ยว
โดยมีกลยุทธ์ประกอบด้วย

๑) ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน และมุ่งเน้นให้เกิดการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒) พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

และยั่งยืน ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การพัฒนาสังคม และส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยมีกลยุทธ์ประกอบด้วย

๑) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาอาชีพและรายได้ของประชาชน

๒) พัฒนาการศึกษาระดับในระบบและนอกระบบ โดยส่งเสริมให้มีศูนย์เรียนรู้ชุมชน และการศึกษาตามอัธยาศัย

๓) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส

๔) การเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน

๕) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดสวัสดิการชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในจังหวัดระนอง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาการจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
โดยมีกลยุทธ์ประกอบด้วย

- ๑) การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตย เทิดทูนสถาบัน
และศักยภาพของผู้นำชุมชน
- ๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ๓) การจัดเตรียมความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
และกำหนดมาตรการในการลดเหตุร้าย
- ๔) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : การพัฒนาการบริการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
โดยมีกลยุทธ์ประกอบด้วย

- ๑) การคุ้มครอง ดูแล บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ที่ยั่งยืนภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนท้องถิ่น
- ๒) สร้างจิตสำนึกในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓) การบริหารจัดการขยะมูลฝอย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ : การพัฒนาการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี ศาสนาและภูมิ

ปัญญาท้องถิ่น

โดยมีกลยุทธ์ประกอบด้วย

- ๑) ส่งเสริม อนุรักษ์ สืบทอด วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๒) สนับสนุนการจัดทำพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น
- ๓) การส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา

๒.๔ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลละอุ่นเหนือ

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวนโครงการ
๑	ด้านเศรษฐกิจ	๑. ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพ	๑. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนและผู้เกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ	๕
๒	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ก่อสร้าง พัฒนา ปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทางคมนาคม ทางบก ทางน้ำ และวางระบายน้ำ	๑. ร้อยละของถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ ฯลฯ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ ที่สามารถใช้งานได้ ๒. จำนวนการก่อสร้างผนังกันตลิ่งในพื้นที่ ๓. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนและผู้เกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๘๓
		๒. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร	๑. จำนวนโครงการปรับปรุงระบบประปา ๒. ร้อยละของครัวเรือนในเขตพื้นที่รับผิดชอบที่มีน้ำใช้เพียงพอและสะอาด	
		๓. ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ ๔. ขยายเขตไฟฟ้าในครัวเรือน	๑. จำนวนโครงการ ขยายเขตไฟฟ้า ๒. ความครอบคลุมของไฟฟ้าสาธารณะ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ	

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวนโครงการ
๓	ด้านคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๑. สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชน	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับครอบครัว ชุมชน ๒. ผลสำเร็จของการดำเนินโครงการ/กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัว ชุมชน	๑๘๘
		๒. เสริมสร้างสุขภาพของประชาชนอย่างครบวงจร และมีคุณภาพมาตรฐาน	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ส่งเสริมด้านสาธารณสุข	
		๓. เตรียมการป้องกันสาธารณภัยและลดผลกระทบจากสาธารณภัย	๑. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากเหตุสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพและทันทั่วถึง ลดอัตราการเกิดเหตุความเสียหาย และเพิ่มความพร้อมของระบบป้องกัน	
		๔. เตรียมความพร้อมของสังคม จัดสวัสดิการแก่เด็ก เยาวชน คนชรา และผู้ด้อยโอกาส	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคมและงานสวัสดิการสังคม ๒. ผลสำเร็จของการดำเนินโครงการ/กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัว ชุมชน	
		๕. อนุรักษ์สืบทอด วัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อเฉลิมพระเกียรติปลูกฝังจิตสำนึกในความ รักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๓. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนและผู้เกี่ยวข้องต่อการอนุรักษ์สืบทอด วัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น	
		๖. สร้างสังคมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการสร้างสังคมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต	

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวนโครงการ
๔	ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว	๑. พัฒนาฟื้นฟู แหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพและคุณภาพ	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพและคุณภาพ ๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาฟื้นฟู แหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพและคุณภาพ ๓. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนและผู้เกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว	๓
๕	ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. บำบัด ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้ มีความอุดมสมบูรณ์	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ๓. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนและผู้เกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม	๒๐
๖	ด้านประชาธิปไตย แบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	๑. ส่งเสริม สนับสนุนการเมือง การปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริม สนับสนุนการเมือง การปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข	๔๓
		๒. พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานของท้องถิ่น	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานของท้องถิ่น	
		๓. เพิ่มศักยภาพของหน่วยงานในการให้บริการประชาชน	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพของหน่วยงานในการให้บริการประชาชน	
รวม	๖ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	๑๖ แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	๒๗ ตัวชี้วัด (KPIs)	๓๔๒ โครงการ

๒.๕ จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่นในประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)					
		ปี ๗๑-๗๕	ปี ๗๑	ปี ๗๒	ปี ๗๓	ปี ๗๔	ปี ๗๕
(๑) ด้านเศรษฐกิจ	ประชาชนมีรายได้เพียงพอ สามารถพึ่งพาตนเองได้	๕	๑	๑	๑	๑	๑
(๒) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	มีถนนเพิ่มใหม่ได้ มาตรฐาน	๘๓	๔๔	๑๓	๑๐	๘	๘
(๓) ด้านคนและสังคมให้มีคุณภาพ	ชุมชนน่าอยู่ปลอดภัย	๑๘๘	๓๕	๔๑	๓๗	๓๕	๔๐
(๔) ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยวมีคุณภาพ	๓	๑	-	๑	-	๑
(๕) ด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ทรัพยากรธรรมชาติมี ความอุดมสมบูรณ์	๒๐	๔	๔	๔	๔	๔
(๖) ด้านประชาธิปไตย แบบมีส่วนร่วมของ ทุกภาคส่วน	มีผลการปฏิบัติงานที่มี ประสิทธิภาพ	๔๓	๘	๑๐	๘	๙	๘

๒.๖ การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์เปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๑	ด้านเศรษฐกิจ	ใช้เทคนิค SWOT Analysis S – Strengths จุดแข็ง จุดแข็ง คือ ปัจจัยภายในขององค์กร เป็นข้อดี ข้อได้เปรียบ หรือคุณสมบัติพิเศษต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมความเป็นเลิศ W – Weaknesses จุดอ่อน จุดอ่อน คือ ข้อจำกัดหรือปัญหาภายในที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่จะเสียเปรียบหรืออาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจการขององค์กร O – Opportunities โอกาส โอกาส คือ ปัจจัยภายนอกที่เอื้อประโยชน์ต่อองค์กร สามารถนำไปใช้เพื่อสร้างโอกาสในเติบโตและพัฒนากิจการ เป็นโอกาสที่นำไปสู่การแก้ไขและและเพิ่มความได้เปรียบทางการแข่งขัน T – Threats อุปสรรค อุปสรรค คือ ปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือความเสี่ยงที่เป็นอันตรายต่อ	จุดแข็ง (Strengths - S): ๑. ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญ ๒. การประสานงาน ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ๓. ในพื้นที่มีทรัพยากรธรรมชาติและวัตถุดิบท้องถิ่นอุดมสมบูรณ์ เช่น ระบบชลประทาน ๔. มีกลุ่มอาชีพ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ๕. โครงสร้างพื้นฐานพื้นฐานครอบคลุม จุดอ่อน (Weaknesses - W): ๖. ขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่และการตลาดออนไลน์ โอกาส (Opportunities - O): ๗. การขยายตัวของชุมชนและการท่องเที่ยวในท้องถิ่น ๘. เทคโนโลยีช่วยให้เข้าถึงตลาดได้ง่ายขึ้น อุปสรรค (Threats - T): ๙. ความผันผวนของราคาสินค้าเกษตร ๑๐. ภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ	ผลกระทบเชิงบวก ๑. การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนช่วยลดปัญหาความยากจน หนี้สิน และการว่างงานในท้องถิ่น ๒. รายได้และอาชีพเพิ่มขึ้น ๓. เกิดการจ้างงานและกระจายรายได้สู่คนในชุมชน ผลกระทบเชิงลบ ๑. ปัญหาแรงงานต่างด้าวเพิ่มมากขึ้นในพื้นที่ ๒. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานไม่ได้มีการพัฒนาเต็มศักยภาพ เนื่องจากพื้นที่อยู่ในเขตป่า

		องค์กร		
--	--	--------	--	--

- ๕๖ -

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๒	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ใช้เทคนิค SWOT Analysis S – Strengths จุดแข็ง จุดแข็ง คือ ปัจจัยภายในขององค์กร เป็นข้อดี ข้อได้เปรียบ หรือคุณสมบัติพิเศษต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมความเป็นเลิศ W – Weaknesses จุดอ่อน จุดอ่อน คือ ข้อจำกัดหรือปัญหาภายในที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่จะเสียเปรียบหรืออาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจการขององค์กร O – Opportunities โอกาส โอกาส คือ ปัจจัยภายนอกที่เอื้อประโยชน์ต่อองค์กร สามารถนำไปใช้เพื่อสร้างโอกาสในเติบโตและพัฒนากิจการ เป็นโอกาสที่นำไปสู่การแก้ไขและและเพิ่มความได้เปรียบทางการแข่งขัน T – Threats อุปสรรค อุปสรรค คือ ปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือความเสี่ยงที่เป็นอันตรายต่อ	ความต้องการของประชาชน ๑. ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาที่สะดวกและปลอดภัย ๒. ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด ๓. ระบายน้ำยังไม่เพียงพอ มีน้ำเอ่อล้นเป็นบางจุด ๔. แหล่งน้ำในการเกษตรไม่พอเพียงในช่วงฤดูแล้งและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่ได้มาตรฐาน จุดแข็ง (Strength) ๑. ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญ ๒. การให้ความร่วมมือของคนในชุมชน จุดอ่อน (Weakness) ๑. มีงบประมาณในการพัฒนาไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ๒. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาลาดชัน และอยู่ในเขตป่า ยากแก่การพัฒนา โอกาส (Opportunity) ๑. เป็นนโยบายที่รัฐบาลให้ความสำคัญ อุปสรรค (Threat) ๑. การเกิดอุทกภัย และดินเลื่อนไหลในพื้นที่ส่งผลทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ทั้งในด้านการคมนาคมขนส่ง การจัดการน้ำสะอาดและระบบประปา รวมถึงการดูแลสิ่งแวดล้อม และการจัดการสาธารณูปโภค/สาธารณูปการต่างๆ

		องค์กร	ของทางราชการและประชาชนในชุมชน	
--	--	--------	-------------------------------	--

- ๕๗ -

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๓	ด้านคนและสังคมให้มีคุณภาพ	ใช้เทคนิค SWOT Analysis S – Strengths จุดแข็ง จุดแข็ง คือ ปัจจัยภายในขององค์กร เป็นข้อดี ข้อได้เปรียบ หรือคุณสมบัติพิเศษต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมความเป็นเลิศ W – Weaknesses จุดอ่อน จุดอ่อน คือ ข้อจำกัดหรือปัญหาภายในที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่จะเสียเปรียบหรืออาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจการขององค์กร O – Opportunities โอกาส โอกาส คือ ปัจจัยภายนอกที่เอื้อประโยชน์ต่อองค์กร สามารถนำไปใช้เพื่อสร้างโอกาสในเติบโตและพัฒนากิจการ เป็นโอกาสที่นำไปสู่การแก้ไขและและเพิ่มความได้เปรียบทางการแข่งขัน T – Threats อุปสรรค อุปสรรค คือ ปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือความเสี่ยงที่เป็นอันตรายต่อ	จุดแข็ง (Strengths - ภายใน) ๑. ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญ ๒. มีความร่วมมือของชุมชน ๓. การประสานงาน ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง จุดอ่อน (Weaknesses - ภายใน) ๑. งบประมาณไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคมที่ครอบคลุม ๒. ภาระงานด้านสังคมมีจำนวนมาก ทำให้การปฏิบัติงานขาดประสิทธิภาพในบางกรณี ๓. ประชาชนขาดความเอาใจใส่ด้านสาธารณสุข โอกาส (Opportunities - ภายนอก) ๑. ชุมชนมีความรู้ความเข้าใจและร่วมมือในการดูแลกลุ่มเปราะบาง ๒. นโยบายรัฐบาลให้ความสำคัญกับกลุ่มเด็กเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ๓. มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล ๔. มีอาสาสมัครสาธารณสุข/จิตอาสาทุกหมู่ ๕. รัฐบาลและทุกภาคส่วนให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหายาเสพติด	ผลกระทบเชิงบวก ๑. ชุมชนมีความเข้มแข็งและเข้าถึงบริการพื้นฐานด้านสังคมได้ดีขึ้น ๒. เกิดการสร้างโอกาสและรายได้ อาชีพใหม่ๆ ผลกระทบเชิงลบ ๑. ในพื้นที่จะมีปัญหาสังคม เช่น ปัญหายาเสพติด ๒. สถาบันครอบครัวอ่อนแอลง ๓. การเข้ามาของแรงงานต่างด้าวในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น ๔. ยานพาหนะในการปฏิบัติงานด้านบรรเทาสาธารณภัยมีน้อย หรือไม่มี

		องค์กร		
--	--	--------	--	--

- ๕๘ -

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๓	ด้านคนและสังคมให้มีคุณภาพ	ใช้เทคนิค SWOT Analysis S – Strengths จุดแข็ง จุดแข็ง คือ ปัจจัยภายในขององค์กร เป็นข้อดี ข้อได้เปรียบ หรือคุณสมบัติพิเศษต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมความเป็นเลิศ W – Weaknesses จุดอ่อน จุดอ่อน คือ ข้อจำกัดหรือปัญหาภายในที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่จะเสียเปรียบหรืออาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กร O – Opportunities โอกาส โอกาส คือ ปัจจัยภายนอกที่เอื้อประโยชน์ต่อองค์กร สามารถนำไปใช้เพื่อสร้างโอกาสในเติบโตและพัฒนากิจการ เป็นโอกาสที่นำไปสู่การแก้ไขและและเพิ่มความได้เปรียบทางการแข่งขัน T – Threats อุปสรรค อุปสรรค คือ ปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก ซึ่งอาจก่อให้เกิดความ	อุปสรรค (Threats - ภายนอก) ๑. ประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ ทำให้ต้องเพิ่มภาระการดูแล ๒. ปัญหานี้สินและคุณภาพชีวิตที่แก้ไขได้ยากความไม่แน่นอนของนโยบาย ๓. บุคลากรด้านสาธารณสุขในพื้นที่ไม่เพียงพอ ๔. จำนวนผู้สูงอายุในสังคมที่เพิ่มขึ้น ๕. เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ ในการดูแลด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	

		เสียหายหรือความเสี่ยงที่เป็นอันตรายต่อองค์กร		
--	--	--	--	--

- ๕๙ -

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๔	ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว	ใช้เทคนิค SWOT Analysis S – Strengths จุดแข็ง จุดแข็ง คือ ปัจจัยภายในขององค์กร เป็นข้อดี ข้อได้เปรียบ หรือคุณสมบัติพิเศษต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมความเป็นเลิศ W – Weaknesses จุดอ่อน จุดอ่อน คือ ข้อจำกัดหรือปัญหาภายในที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่จะเสียเปรียบหรืออาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจการขององค์กร O – Opportunities โอกาส โอกาส คือ ปัจจัยภายนอกที่เอื้อประโยชน์ต่อองค์กร สามารถนำไปใช้เพื่อสร้างโอกาสในเติบโตและพัฒนากิจการ เป็นโอกาสที่นำไปสู่การแก้ไขและเพิ่มความได้เปรียบทางการแข่งขัน T – Threats อุปสรรค อุปสรรค คือ ปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	จุดแข็ง (Strength) ๑. ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญ ๒. มีความร่วมมือของชุมชน ๓. การประสานงาน ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี จุดอ่อน (Weakness) ๑. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ๒. ขาดการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว โอกาส (Opportunity) ๑. อยู่ในพื้นที่ที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ อุปสรรค (Threat) ๑. พื้นที่อยู่ในเขตป่า ยากต่อการพัฒนา	ผลกระทบทางบวก ๑. การท่องเที่ยวสามารถสร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับชุมชน ผลกระทบทางลบ ๑. มลพิษสิ่งแวดล้อม: ปัญหาขยะมูลฝอยตกค้างและเพิ่มมากขึ้น ๒. การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในชุมชน

		จากปัจจัยภายนอก ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือความเสี่ยงที่เป็นอันตรายต่อองค์กร		
--	--	---	--	--

- ๒๐ -

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๕	ด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ใช้เทคนิค SWOT Analysis S – Strengths จุดแข็ง จุดแข็ง คือ ปัจจัยภายในขององค์กร เป็นข้อดี ข้อได้เปรียบ หรือคุณสมบัติพิเศษต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมความเป็นเลิศ W – Weaknesses จุดอ่อน จุดอ่อน คือ ข้อจำกัดหรือปัญหาภายในที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่จะเสียเปรียบหรืออาจส่งผลกระทบต่อ การดำเนินกิจการขององค์กร O – Opportunities โอกาส โอกาส คือ ปัจจัยภายนอกที่เอื้อประโยชน์ต่อองค์กร สามารถนำไปใช้เพื่อสร้างโอกาสในเติบโตและพัฒนา กิจการ เป็นโอกาสที่นำไปสู่การแก้ไขและและเพิ่ม ความได้เปรียบทางการแข่งขัน T – Threats อุปสรรค อุปสรรค คือ ปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจาก	จุดแข็ง (Strength) ๑. ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญ ๒. มีความร่วมมือของชุมชน ๓. การประสานงาน ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง เป็นไปด้วยดี จุดอ่อน (Weakness) ๑. ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการขยะในชุมชน ๒. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ โอกาส (Opportunity) ๑. อยู่ในพื้นที่ที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ อุปสรรค (Threat) ๑. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม	ผลกระทบทางบวก ๑. ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์สู่รุ่นลูกหลาน ๒. สามารถพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน ผลกระทบทางลบ ๑. การพัฒนาอาจส่งผลกระทบต่อ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่เดิม

		ปัจจัยภายนอก ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือความเสี่ยงที่เป็นอันตรายต่อองค์กร		
--	--	--	--	--

- ๖๑ -

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๖	ด้านประชาธิปไตย แบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	ใช้เทคนิค SWOT Analysis S – Strengths จุดแข็ง จุดแข็ง คือ ปัจจัยภายในขององค์กร เป็นข้อดี ข้อได้เปรียบ หรือคุณสมบัติพิเศษต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมความเป็นเลิศ W – Weaknesses จุดอ่อน จุดอ่อน คือ ข้อจำกัดหรือปัญหาภายในที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่จะเสียเปรียบหรืออาจส่งผลกระทบต่อ การดำเนินกิจการขององค์กร O – Opportunities โอกาส โอกาส คือ ปัจจัยภายนอกที่เอื้อประโยชน์ต่อองค์กร สามารถนำไปใช้เพื่อสร้างโอกาสในเติบโตและพัฒนา กิจการ เป็นโอกาสที่นำไปสู่การแก้ไขและและเพิ่ม ความได้เปรียบทางการแข่งขัน T – Threats อุปสรรค	จุดแข็ง (Strength) ๑. ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญ ๒. การจัดซื้อจัดจ้างเป็นไปด้วยความโปร่งใส ๓. มีการรับฟังความคิดเห็นของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน ๔. เน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ พัฒนาท้องถิ่น เช่น การประชาคมเพื่อจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕. ประชาชนให้ความสำคัญต่อการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จุดอ่อน (Weakness) ๑. ขาดวางแผนในการใช้จ่ายงบประมาณ บางโครงการตั้งงบประมาณแต่ไม่ดำเนินการ ๒. ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น โอกาส (Opportunity) ๑. เป็นจังหวัดขนาดเล็ก ส่งผลให้การ ประสานงานระหว่างหน่วยงานเป็นไปด้วย	๑. การบริหารจัดการที่ดีทำให้ สามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จตาม เป้าหมาย ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และทำให้การใช้งบประมาณภาษีของ ประชาชนเกิดความคุ้มค่าสูงสุด ๒. องค์กรไม่มีปัญหาด้านการทุจริต คอร์รัปชัน สามารถตรวจสอบได้ทุก ภาคส่วน ๓. เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามี บทบาทในขั้นตอนการวางแผนและ การบริหารจัดการท้องถิ่น ส่งผลให้ การแก้ไขปัญหาตรงกับความต้องการ ของประชาชนอย่างแท้จริง ๔. มีการทำงานเป็นระบบและรวดเร็ว

		อุปสรรค คือ ปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือความเสี่ยงที่เป็นอันตรายต่อองค์กร	ความรวดเร็ว ๒. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ อุปสรรค (Threat) ๑. ประชาชนในท้องถิ่นไม่ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	
--	--	--	--	--

- ๖๒ -

๒.๗ สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบลละอุ่นเหนือ

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๑	ด้านเศรษฐกิจ	๑. ประชาชนมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งพาตนเองได้	๑. มีการแก้ปัญหาความยากจน ผ่านการสร้างงาน สร้างอาชีพ และรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ	สำนักปลัดฯ
๒	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานมีคุณภาพและได้มาตรฐาน	๑. ช่วยลดอุบัติเหตุและเพิ่มความสะดวกในการเดินทาง ๒. มีไฟฟ้าสาธารณะที่ส่องสว่างเพียงพอเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๓. มีระบบน้ำประปาที่สะอาด ปลอดภัย และเพียงพอสำหรับการอุปโภคบริโภค	กองช่าง
๓	ด้านคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๑. ประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการส่งเสริมพัฒนา ด้านสวัสดิการสังคมอย่างทั่วถึง	๑. มีการเข้าถึงสวัสดิการสังคมที่ทั่วถึง เท่าเทียม สะดวก รวดเร็ว ๒. มีเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตผ่านการอุปการะ ที่เหมาะสม ๓. มีการเข้าถึงสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตอิสระอย่างมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์	สำนักปลัดฯ

		๒. ประชาชนได้รับการส่งเสริมพัฒนา ด้านสาธารณสุข กีฬา นันทนาการ และสวัสดิการสังคมอย่างทั่วถึง	๑. ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง ห่างไกล ยาเสพติด ความ ปลอดภัย และอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุข ๒. มีกิจกรรมนันทนาการที่ช่วยเสริมสุขภาพกายและใจ ให้คนใน ชุมชน ๓. มีการส่งเสริม กีฬา นันทนาการ และสวัสดิการสังคมอย่างทั่วถึง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต	
--	--	--	---	--

- ๖๓ -

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๔	ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว	๑. ประชาชนให้ความสำคัญและความร่วมมือในการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ และรายได้ให้กับประชาชน	๑. ทุกภาคส่วน ให้ความสำคัญและมีบทบาทในการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ๒. ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองและมีรายได้จากการ บริหารจัดการท่องเที่ยว	สำนักปลัดฯ
๕	ด้านการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. ประชาชนให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและร่วมมือกันอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	สำนักปลัดฯ
๖	ด้านประชาธิปไตย แบบมีส่วน ร่วมของทุกภาคส่วน	๑. องค์กรมีระบบการบริหารจัดการที่ดี และมี ศักยภาพในการปฏิบัติงานมากขึ้น	๑. มีกระบวนการทำงานที่คล่องตัว ลดขั้นตอน ซ้ำซ้อน ๒. ใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีมาสนับสนุนการปฏิบัติ งานมากขึ้น	สำนักปลัดฯ

		๒. ประชาชน และภาคส่วนต่างๆในพื้นที่ให้ความร่วมมือ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	๑. มีการเน้นการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนการพัฒนา ตั้งแต่ร่วมคิด วางแผน ตัดสินใจ ลงมือทำ และติดตามผล	
		๓. บุคลากรมีศักยภาพในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น	๑. มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการปฏิบัติงาน ๒. เน้นการสร้างโอกาสเติบโตในสายอาชีพ สภาพแวดล้อมและเพื่อนร่วมงานที่สนับสนุนกัน รวมถึงการได้ใช้ทักษะอย่างเต็มที่ภายใต้การบริหารจัดการที่ชัดเจน สิ่งเหล่านี้ช่วยผลักดันให้บุคลากรมีแรงจูงใจในการทำงานที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ส่งผลดีต่อความสำเร็จขององค์กรในระยะยาว	

